Lễ Chúa Kitô Vua – Năm A – 22/11/2026 – Đức Ông Phêrô Nguyễn Quang

Bài Đọc I – Êdêkiel 34:11-12, 15-17: Thiên Chúa hứa sẽ trở thành mục tử chăn dắt đoàn chiên đang tản lạc của Người. Người sẽ giải thoát, cho chúng được đồng cỏ xanh tươi và được nghỉ ngơi. Người sẽ tìm kiếm những con bị mất, đưa về những con đi lạc, chữa lành những con đau yếu và băng bó những con bị thương tích. Người cũng sẽ phân xử giữa các loại chiên trong đàn của mình.

Đáp Ca – Thánh Vịnh 23: Chúa là mục tử của tôi, Đấng đáp ứng mọi nhu cầu, dẫn dắt và nuôi dưỡng tôi. Tôi sẽ được ở trong nhà Chúa mãi mãi, đắm mình trong lòng nhân từ và ân phúc của Người.

Bài Đọc II – 1 Côrintô 15:20-26, 28: Chúa Kitô đã phục sinh, mở đường cho sự sống lại của tất cả mọi người. Người sẽ cai trị cho đến khi mọi kẻ thù – kể cả sự chết – đều bị đánh bại. Sau cùng, mọi sự sẽ được đặt dưới quyền của Thiên Chúa.

Tin Mừng – Mátthêu 25:31-46: Chúa Giêsu nói với các môn đệ về cuộc phán xét cuối cùng, nơi mọi người sẽ được tách biệt như chiên với dê. Những ai đã giúp đỡ người túng thiếu sẽ được hưởng sự sống đời đời, vì những việc thiện họ làm chính là làm cho bản thân Chúa Giêsu. Ngược lại, những ai thờ ơ với người túng thiếu sẽ phải chịu hình phạt đời đời.

"TÍNH LIÊN ĐỚI TRÁCH NHIỆM VỚI ĐỒNG LOẠI"

Câu chuyện: Văn hào Leo Tolstoy (1828-1910), tác giả vĩ đại người Nga cũng là một Kitô hữu sùng đạo. Ông đã nghiêm túc suy gẫm những đòi hỏi của **Bài Giảng Trên Núi** (Mátthêu 5-7) và cố gắng sống cuộc đời của mình theo đó. Một ngày nọ, một người ăn xin chặn ông lại khi ông đang đi dạo và xin ông bố thí. Tolstoy lục túi tìm một đồng tiền nhưng không tìm thấy, ông nói với vẻ tiếc nuối: *"Xin anh đừng giận tôi, anh ơi, nhưng tôi chẳng có gì trong mình cả. Nếu có, tôi sẽ vui lòng đưa nó cho anh."* Lúc đó, khuôn mặt của người ăn xin sáng bừng lên vì vui mừng. Người này nói: *"Ông đã cho tôi nhiều hơn những gì tôi yêu cầu, ông đã gọi tôi là người anh em!"*

Kính Thưa Quý Ông Bà, Anh Chị Em Thân Mến,

Chúa Nhật cuối cùng của Năm Phụng Vụ, Giáo hội mừng lễ Chúa Ki-tô Vua, với ý nghĩa như một sự chuẩn bị cho dân Chúa vui mừng đón chờ ngày Chúa Giê-su Ki-tô vua hiển trị, ngày kết thúc cuộc đời và là ngày chung thẩm, khi Vị Vua Nhân Hậu và là Vua Tình Yêu xuất hiện trong vinh quang.

Bài Tin Mừng hôm nay, Chúa Giê-su gợi lên hình ảnh của toà phán xét cuối cùng, để dạy chúng ta sống tinh thần tương thân tương ái với hết mọi người. Tính liên đới trách nhiệm với đồng loại, hay còn gọi là làm phúc bố thí, là đòi hỏi căn bản để được thưởng hay phạt trong ngày chung thẩm mà Chúa Giê-su xác định ngay từ bây giờ cho chúng ta.

1. Một sự phân định dứt khoát

Được phân biệt ra hai hạng người lành và dữ, như chiên và dê; chứ không còn nửa vời, không nóng không lạnh, không chiên mà cũng chẳng dê.

Thánh Gio-an Tông Đồ từng nói về việc Chúa phán với hạng người sống kiểu nửa vời trong sách Khải Huyền rằng: *"Ta biết các việc ngươi làm: ngươi chẳng lạnh mà cũng chẳng nóng. Phải chi ngươi lạnh hẳn hay nóng hẳn đi! Nhưng vì ngươi hâm hẩm chẳng nóng chẳng lạnh, nên Ta sắp mửa ngươi ra khỏi miệng Ta"* (Kh 3:15-16). Thái độ sống đạo của nhiều người ngày hôm nay cũng thế, chiên không ra chiên dê không ra dê, sống kiểu

“hifi” nửa đời nửa đạo, Chúa cũng muốn mà thần tài cũng ham… Thiên Chúa sẽ xét xử chúng ta cách dứt khoát trong ngày chung thẩm, và Chúa cũng muốn chúng ta cần một sự lựa chọn cho việc sống đạo ngày hôm nay.

2. Một thực tế sống chứ không phải trừu tượng.
Bác ái cần hành động chứ không phải lý thuyết. Chúa Giê-su kể ra sáu tình cảnh rất thực tế và là nhu cầu thiết yếu của cuộc sống chứ không phải chuyện cao xa trừu tượng: *Đói, khát, khách lạ, đau yếu, trần truồng, tù đày.* Nghĩa là đối tượng chúng ta nhắm đến là những thân phận đang cần chúng ta hơn hết. Đó cũng là điều mà ngôn sứ Isaia đã nói đến: *“Cách ăn chay mà Ta ưa thích chẳng phải là thế này sao: mở xiềng xích bạo tàn, tháo gông cùm trói buộc, trả tự do cho người bị áp bức, đập tan mọi gông cùm? Chẳng phải là chia cơm cho người đói, rước vào nhà những người nghèo không nơi trú ngụ; thấy ai mình trần thì cho áo che thân, không ngoảnh mặt làm ngơ trước người anh em cốt nhục”* (Is 58: 6-7).

Điều đặc biệt hơn cả là Chúa Giê-su đồng hoá mình trong những thân phận bất hạnh đó. Những tình cảnh của những con người đau khổ kia lại là hiện thân của Chúa Giê-su và là cơ hội cho chúng ta gặp Chúa: ***“Ta bảo thật các ngươi: mỗi lần các ngươi không làm như thế cho một trong những người bé nhỏ nhất đây, là các ngươi đã không làm cho chính Ta vậy.”***

Đặt mình vào viễn cảnh phán xét chung, có lẽ những người lành hay dữ đều chung một suy nghĩ là Vua Giê-su sẽ hỏi: Con cháu ai? Làm nghề gì? Chức vụ gì? Học hành cao hay mù chữ…? Hay đọc bao nhiêu kinh, hành hương bao nhiêu lần, đóng góp hoặc xây bao nhiêu nhà thờ…? Nhưng không ngờ Vua chỉ hỏi: Các ngươi có chia phần của các ngươi cho kẻ đói nghèo, rách rưới, khách lạ hoặc tù đày không? Và kết cuộc, các người “ăn thịt Chiên Con” cũng đâu có nhớ họ đã ăn bao nhiêu lần, mấy chục ký… nhưng Thần Khí soi sáng cho họ biết là họ chưa hề quên san sẻ cho tha nhân. “Bé cái lầm”, nhưng cái lầm của người bên hữu thật có phước.

Tóm lại, Chính việc thi ân làm phúc bố thí cho đồng loại lại chính là làm cho Chúa như Chúa Giê-su đã khẳng định qua bài Tin Mừng hôm nay. Thể hiện tình liên đới qua việc làm phúc đóng vai trò quyết định cho phần rỗi chúng ta khi ra trước toà phán xét.

Lạy Chúa Giê-su Ki-tô, Vua Tình Yêu,
Chúa đã đồng hoá mình nơi những người bé nhỏ bất hạnh trên mọi nẻo đường đang mong chờ sự tấm lòng quảng đại của mỗi người chúng con. Xin mở mắt tâm hồn chúng con để chúng con nhận ra Chúa nơi họ mà sẵn sàng chia sẻ trong khả năng của mình. Amen.